

melserne i den kommunale Skattelovs §§ 1 og 7 tvingende nødvendig.

Nu siger det ærede 10de Medlem for 1ste Kredts (Ludvig Christensen), at det er en Klasselovgivning, her er Tale om, en Lovgivning, som er rettet mod de arbejdsløse, en Lovgivning, som forfølger den politiske Linie, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kredts og hans Meningsfæller mener at finde i den Arbejdsløshedslovgivning, der er gennemført. Dette er uden nogen som helst Mening. Denne Lovgivning tager i samme Grad Sigte paa alle Befolkningslag, og jeg tror oprigtig talt, at Vanskeligheden ved at udrede paalignet Skat findes i højere Grad i mange saakaldte Middelstandskredse end i de Kredse, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kredts har peget paa; i hvert Tilfælde er Forholdet dette, at indenfor den Middelstand, som jo i al Almindelighed ikke er organiseret med valgmaessige Formaaler for Øje, er Vanskeligheden ved at præstere paalignet Skat væsentligt større end i de Kredse, som det ærede Medlem har talt om, og hvor det dog vist ikke er ganske ualmindeligt, at politiske Organisationer udreder den Trediedel af sidste Aars paalignede Skat, som er tilbage, naar Eftergivelsen af de to Trediedele har fundet Sted. Det ærede Medlem siger, at der ikke er nogen saglig Begrundelse for dette Lovforslags Forelæggelse. Jeg har allerede baade ved første og anden Behandling og nu atter ved tredje Behandling redegjort for de saglige Overvejelser, som ligger bag Lovforslaget, og minder endnu en Gang det ærede Medlem om, hvad der foregik f. Eks. i Aalborg forud for de kommunale Valg i 1925.

Det ærede Medlem søger at give Lovforslaget en vis politisk Farve ved at paastaa, at her skal sættes en Fjer i Hatten paa konservative Vælgere, med hvem man ikke har kunnet enes i erhvervspolitisk Henseende. At dette skulde være en Fjer i Hatten paa nogle Vælgere, skønner jeg ikke; det kan i hvert Fald ikke blive Vælgere, der tilhører et bestemt politisk Parti, men kun saadanne Vælgere, som til det yderste anstrenger sig for at indfri deres Forpligtelser overfor det offentlige. Og naar det ærede Medlem paastaar, at det er Konservatismens glubende Ulv, man vil smide noget i Gabet paa ved denne Lovgivning, maa jeg sige til det ærede Medlem, at vi har ikke i denne Sag Følelsen af at staa overfor nogen glubende Ulv og har derfor heller ikke maattet fabrikere noget til at kaste i Gabet paa den, saaledes som det ærede Medlem og hans Parti nu i et andet Forhold har været be-

skæftiget med gennem Uger, en Beskæftigelse, som endog har ført til, at man nu kaster hele det økonomiske Grundlag, hvorpaa det ærede Medlems Parti har bygget lige siden dets Tilblivelse, i Gabet paa dette paastaaede Uhyre — nu faar vi jo se, om det hjælper! Jeg tror derfor, det ærede Medlem skulde være den sidste til at fremdrage saadanne Billeder, om end jeg meget vel forstaar, at det ærede Medlem fra sin Beskæftigelse i de sidste Uger har let ved at fremmane sligt; det falder ham naturligt.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kredts (Veistrup) var i Princippet i og for sig enig med Flertallet i dette høje Ting og med mig. Det ærede Medlem var af den meget rigtige Opfattelse, som han jo heller ikke godt kunde undlade at give Udtryk, at Skatteyderne naturligvis bør betale den Skat, som er blevet dem paalignet. Det ærede Medlem er altsaa principielt enig med os, ligesom Tilfældet har været med det radikale Venstre i saa at sige alle de Spørgsmaal, vi har behandlet i denne Rigsdagssamling. Men desværre, det gik her, som det stedse er gaaet: det ærede Medlem fandt ikke Tiden inde til denne Foranstaltning, og derfor maatte det ærede Medlem — til sin Beklagelse formentlig — tage Afstand fra Lovforslaget og stemme imod det. Det ærede Medlem siger: Er Tiden nu ogsaa inde til at indføre saadanne skærpede Bestemmelser? Det forekommer mig dog, at det ærede Medlem maa mene dette, thi han har jo varmt taget sig af Kommunernes Sag ved Behandlingen af en Række af de Lovforslag, som har været fremme i dette høje Ting, og til denne Beskæftigelse hører det dog ogsaa at interessere sig for, at Kommunerne faar de Skatter ind, som er blevet paalignet, og give denne Interesse Udtryk i praktiske Foranstaltninger, saa vidt det er muligt — og det er netop en saadan praktisk Foranstaltning, der her tilsigtes. Det ærede Medlem siger, at han kan ikke være med, fordi disse Bestemmelser vil virke generende i det praktiske Liv, og henviser i denne Forbindelse til, at Skatteydelsen falder Aaret efter, at den Indkomst er faldet, paa hvilken Skatteydelsen hviler. Men derfor oprettholder vi ogsaa Eftergivelsesbestemmelsen; der kan jo ogsaa efter dette Lovforslags Vedtagelse eftergives $\frac{2}{3}$ af et Skatteaars Skatteydelse, uden at der er stor Sandsynlighed for, at det vil kunne faa Indflydelse paa Valgretten; hvis dette sker, kan der i hvert Fald ved en mindre Indbetaling — for de flestes Vedkommende i hvert Fald mindre i Forhold til deres økonomiske Vilkaar — rettes herpaa. Jeg ser derfor